



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3171/2020
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Глишић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 101/20 од 27.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ поступак по ревизији, **ЗАСТАЈЕ СЕ** по предлогу туженог за понављање поступка.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 101/20 од 27.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 101/20 од 27.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву П 1646/19 од 16.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован предлог туженог да се прекине поступак у овој правној ствари до окончања поступка који се води пред истим судом у предмету П 424/19. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да их је тужени сметао у последњој мирној државини права службености пролаза преко к.п.бр. .. КО ..., тако што је 03.02.2019. године паркирао путничко моторно возило марке „Застава 101“ регистарских ознака ... и тако тужиоцима онемогућио колски пролаз до к.п.бр. .. КО ... у државини тужилаца, као и да се обавезе тужени да предметно путничко возило уклони и омогући тужиоцима несметани пролаз и да се убудуће уздржава од оваквих и сличних аката сметања државине права службености колског пролаза. Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка солидарно плате 72.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљево Гж 101/20 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом и трећем изреке тако што је усвојен захтев тужилаца и утврђено да је тужени сметао тужиоце у последњој мирној државини права службености пролаза преко к.п.бр. .. КО ..., тако што је 03.02.2019. године паркирао путничко моторно возило марке „Застава 101“ регистарских ознака ... и тако тужиоцима онемогућио колски пролаз до к.п.бр. .. КО ... у државини тужилаца и обавезан је тужени да предметно путничко возило уклони и омогући тужиоцима несметан пролаз и да се убудуће уздржава од оваквих или сличних аката сметања државине права службености колског пролаза и обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати 142.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступања извршности решења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова другостепеног поступка плати 33.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је након изјављене ревизије поднео предлог за понављање поступка 03.08.2020. године.

Чланом 434. став 1. ЗПП прописано је да у случајевима у којима странка изјави ревизију и истовремено после тога поднесе предлог за понављање поступка, суд ће решењем да одлучи који ће поступак да настави, а са којим ће да застане, узимајући у обзир све околности, а нарочито разлоге због којих су оба правна лека поднета и доказе које су странке предложиле. Одредбом члана 435. став 1. истог закона прописано је да ако предлог за понављање поступка стигне пошто је предмет поводом ревизије упућен Врховном касационом суду, решење из члана 434. став 1. овог закона доноси Врховни касациони суд.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о парничном поступку и разлоге због којих су ови правни лекови поднети, као и околности конкретног случаја, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради означавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом два истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужилаца за заштиту од сметања поседа, односно државине уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинско правних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, тако што је усвојен захтев тужилаца и утврђено да је

тужени сметао тужиоце у последњој мирној државини права службености и пролаза преко к.п.бр. .. КО ..., јер је 03.02.2019. године паркирао путничко моторно возило и тако тужиоцима онемогућио колски пролаз до к.п.бр. .. КО ... које је у државини тужилаца, и обавезан је тужени да предметно путничко возило уклони и омогући тужиоцима несметан пролаз и да се убудуће уздржава од оваквих или сличних аката сметања државине права службености колског пролаза. Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетној дозвољеној, јер ревизија туженог указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешне примене материјалног права, а не и на разлоге из члана 404. ЗПП. Сходно напред наведеном, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред наведеног следи да у овом случају није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 452. Став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена, па како се у овом случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија туженог недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**